

Planeringsavdelningen
Gregor Bunge
016 - 544 2006
gregor.bunge@energimyndigheten.se

Finansdepartementet
103 33 STOCKHOLM

Yttrande angående Förvaltningskommitténs Slutbetänkande: Styra och ställa – förslag till en effektivare statsförvaltning

Sammanfattning

Energimyndigheten instämmer i huvuddelen av utredningens förslag vad avser tydliggörande av förhållandet mellan regering och myndigheter men det bör inte skapas ny en lag och förordning om statlig förvaltning men gärna en handledning

Energimyndigheten delar i all väsentlighet Förvaltningskommitténs beskrivning av EU-arbetet och är positiv till kommitténs förbättringsförslag

Myndigheten vill vidare framhålla följande

- Rutiner är viktiga för att säkra beslutsprocessens kvalitet, men får inte medföra att EU-arbetet blir mera tungrovt
- När en privat utförare anlitas av myndighet bör förutsättningarna regleras i lag.
- Att tidsbegränsa nya myndigheter kan skapa problem.
- Det kan finnas skäl för statliga myndigheter att sälja varor och tjänster på en konkurrensutsatt marknad
- Myndigheten ifrågasätter om intern upphandling ska bygga på upphandlingslagstiftningens principer
- Myndigheten ifrågasätter om en särskild utvärderingsfunktion behövs för energiområdet eller om utvärdering kan ske genom etablerade utvärderare
- Energimyndigheten tillstyrker att länsstyrelserna får en regional tillsynsroll, men tillsynen över det nationella energiverksamheten bör utredas.
- Det finns behov av att sammanställa värdegrunden i ett dokument
- Myndigheternas lokalisering speglar i stor utsträckning hyreskostnadsnivån
- Företags rätt att utmana kan innebära att myndigheten mister egen kompetens.
- Att ta bort begränsningarna av anslagssparande och anvisa anslag för längre tid än ett år ger stora effektiviserings och besparingsmöjligheter.

Energimyndighetens ställningstagande

Energimyndigheten instämmer i huvuddelen av utredningens förslag vad avser tydliggörande av förhållandet mellan regering och myndigheter samt effektivisering och utveckling av myndigheternas arbete. Energimyndigheten vill dock framhålla ett antal punkter där myndigheten har avvikande mening eller vill tillföra en synpunkt.

Kommittén föreslår att grundläggande bestämmelser om den statliga förvaltningen bör samlas i en särskild lag med tillhörande förordning, och att en utredning bör få i uppdrag att utforma de bestämmelser som bör ingå i en lag och förordning om statlig förvaltning. (2.10.1 och 2.10.2). Energimyndigheten anser att de punkter som utredningen lyfter fram som delar i en lagstiftning är angelägna att förtydliga och framhålla, men de bör inte läggas in i ny lagstiftning. Det flesta punkterna finns redan i lagar och förordningar, vilket utredningen lyft fram i avsnittet nuvarande reglering (sid 197). Lagstiftning med samma innebörd bör inte finnas i olika lagar eller förordningar.

Redan idag har regeringen möjlighet att styra och följa upp verksamheten genom sina generaldirektörer utan att det läggs fast i annan lagstiftning än den som redan råder, t ex lag om offentlig anställning, förvaltningslag, förordningar, etc.

Energimyndigheten anser att det är bra att de regler som gäller regeringens styrning av myndigheter och de krav som finns på myndigheter och statstjänstemän samlas och tydliggörs, men detta bör göras i en handbok eller liknande och inte i en ny lag.

Vad gäller de punkter (sid 200 – 203 och motsvarande texter i kapitel 2) som utredningen menar ska ingå i den föreslagna lagen vill Energimyndigheten framhålla att punkterna 7. *Myndigheternas ledningsformer m.m.* och 8. *Myndigheternas ansvar för att förse regeringen med beslutsunderlag* samt 10. *Myndigheternas konkurrensutsatta verksamheter* är frågor som bör hanteras i respektive myndighets instruktion.

För punkterna 3. *Grundläggande beredningskrav vid utnämningar* och 6. *Möjligheterna att tillämpa olika budgetperioder* samt 9. *Reglering av EU-arbetet* instämmer Energimyndigheten dock i att det finns skäl att lagstifta. Vad gäller de föreslagna *möjligheterna att tillämpa olika budgetperioder* vill Energimyndigheten framhålla möjligheterna, för en myndighet som Energimyndigheten, där frågorna är långsiktiga och där besluten avser flera år, att hushålla och planera över en överblickbar period.

Om en lag om statlig förvaltning ändå skulle införas så vill Energimyndigheten framhålla att det i en sådan lag måste tas hänsyn till myndigheters olika roller och de olika förutsättningar detta ger för regeringens styrning av myndigheter. Således ska t.ex. Energimyndigheten dels tillämpa rättighetslagstiftning, med en fast besluts- och överklagandeordning, dels främjandelagstiftning, som är anslagsberoende och inte överklagningsbar, och slutligen som sakkunnig

leverantör av utredningar och underlag. En ev. lagstiftning måste beakta de olika rollerna. Ett exempel på denna typ av upplägg är förvaltningslagen.

Frågeställningar som kan uppstå vid införandet av ny lag är också: vem ska övervaka lagtillämpningen och vilka blir sanktionsmöjligheterna.

Energimyndigheten delar i all väsentlighet Förvaltningskommitténs beskrivning av EU-arbetet och är positiv till kommitténs förbättringsförslag. Myndigheten noterar särskilt behovet av en gemensam strategi och verksamhetsplan för EU-arbetet med Regeringskansliet - vilket skulle underlätta planering av personella resurser - och tydlighet i uppdrag och befogenheter. Tydligheten behövs inte minst gentemot EU-kommissionen.

Rutiner är viktiga för att säkra beslutsprocessens kvalitet, men får inte medföra att EU-arbetet blir mera tungrovt. Myndigheten ser denna risk i de två förslagen som avser förordnande av myndighetstjänsteman vid EU-uppdrag (avsnitt 2.3.1) och tillsättande av en chefstjänsteman med ansvar för myndighetsstyrning (avsnitt 2.2.6).

Energimyndigheten vill bidra med reflektionen att den svenska/nordiska förvaltningskulturen i vissa delar har haft en positiv inverkan på kommissionens arbetssätt sedan Sverige och Finland blev EU-medlemmar. Förvaltningskommittén fokuserar på Sveriges anpassning till EU vilket ger en ensidig bild av utvecklingen. Med tiden har EU-kommissionens arbetssätt kommit att präglas i ökande grad av dialog och förankring.

Specifika synpunkter

Myndighetsformen

Kommittén föreslår att myndighetsformen även fortsättningsvis bör vara huvudregel för statlig verksamhet, om inte särskilda skäl på enskilda områden kan anses motivera andra verksamhetsformer. Om en annan form än myndighet övervägs för statliga åtaganden bör regeringen, och i tillämpliga fall riksdagen, i samband med överlåtelse ta ställning till om det tilltänkta organet är lämpligt för uppgiften och uttryckligen ange i vilken mån det offentlighetsregelsystemet ska tillämpas. Motsvarande förfarande bör även gälla för myndigheterna under regeringen, alltså när myndigheter överväger att lägga ut uppgifter på en privat utförare. En procedur av detta slag är enligt kommittén av den betydelsen att den bör regleras i lag.

Energimyndighetens synpunkter

Myndigheten instämmer i kommitténs förslag och menar att det är klargörande när en privat utförare anlitas om förutsättningarna är reglerade i lag. Myndigheten utgår ifrån att anlitan av konsulter och liknande, vid arbetstoppar och för särskilda uppgifter, inte är att betrakta som om uppgifter har lagts ut på privat utförare.

Opolitisk chefstjänsteman för myndighetsstyrning

Kommittén föreslår (2.2.6 sid 75) att en opolitisk chefstjänsteman med ansvar för myndighetsstyrning inrättas vid varje departement

Energimyndighetens synpunkter:

Myndighetskontaktpersoner finns redan på lägre nivå med lite olika titlar och roller. Det som kan behöva tydliggöras är deras roll i förhållande till statssekreterare och generaldirektör, avseende ansvar och befogenheter. Energimyndigheten anser att rollen bör tydliggöras, istället för att ytterligare befattningar inrättas.

Däremot behöver departementen lägga mer resurser på samordning mellan sig, framförallt när myndigheter har kontakter med mer än ett departement. Huvuddepartementet behöver ta på sig en större roll till samordning av de behov och krav som ställs på den enskilda myndigheten. Energimyndigheten som idag ligger under Näringsdepartementet, får även uppdrag från Miljödepartement och Försvarsdepartement och upplever inte sällan att departementens förväntningar på myndigheten inte är korrelerade, samt att resursbedömning för att utföra uppdrag inte alltid skett i samarbete med huvuddepartementet.

Nya myndigheter tidsbegränsas

Kommittén föreslår (2.2.4 sid 69) att nya myndigheter inrättas med tidsbegränsat mandat som huvudregel.

Energimyndighetens synpunkter:

Det kan finnas svårigheter att få sådana myndighet att fungera effektivt. Nya myndigheter har ändå stora hinder att övervinna för att komma igång och bli produktiva, och en tidsbegränsning kan leda till rekryteringssvårigheter samt ökade kostnader för investeringar då dessa inte kan spridas på flera år.

Regeringen har nu ändå möjligheten att utvärdera en myndighet, och kan vid behov avveckla myndigheten om den inte uppfyller förväntade behov. Kostnadsmässigt är det lika dyrt att avveckla en tidsbegränsad som en icke tidsbegränsad myndighet.

Ett förslag kan istället vara att regeringen tar fram kriterier som stöd inför ett eventuellt beslut om att inrätta en ny myndighet. Då finns större möjlighet att bedömningen blir tydligare och mer transparent, så att berörda parter har stöd för sitt beslut och omgivande samhälle kan se på vilka grunder beslutet vilar. Jämför den transparens som arbetats fram inför tillsättandet av generaldirektörer.

Konkurrensutsatt marknad

Kommittén föreslår (2.4.2 sid 123) att en huvudregel införs som innebär att statliga myndigheter inte får sälja varor och tjänster på en konkurrensutsatt marknad eller en potentiellt konkurrensutsatt marknad. Detta bör regleras i lag.

Regeringen bör i en sådan ordning – med stöd av vissa kriterier – kunna besluta om undantag från huvudregeln.

Energimyndighetens synpunkter:

Generellt är det bra att detta regleras i staten. Ibland finns det tillfällen då den egna statliga verksamheten har särskild nytta av den kommersiella verksamheten. Exempelvis är Energimyndighetens enhet Testlab den enda kvarvarande statliga aktören inom EU som genomför de oberoende tester som fordras och tillför kunskap bl.a. i arbete med produktkrav inom EU:s direktiv som ekodesigndirektivet och energimärkningsdirektivet. Det finns kommersiella testföretag inom EU, men som statlig verksamhet bidrar Testlab genom att påverka EU:s regelverk för energieffektiva produkter i en riktning som leder inte bara till bra produkter, utan också till ett regelverk som underlättar för de tillverkande företagen. Genom att Testlab har egen laboratorieverksamhet får medarbetarna en unik kunskap som används i EU arbetet. Andra länders deltagare har oftast inte denna kunskap vilket gör att de svenska synpunkterna tillmäts stor vikt. Testlab åtar sig även en mindre andel kommersiella uppdrag men skiljer sig från andra kommersiella aktörer genom att tacka nej till uppdrag som inte tillför ny kompetens.

Energimyndigheten instämmer i att det bör vara möjligt att göra undantag och då utifrån fastlagda kriterier. Myndigheten menar att de kriterier kommittén för fram (sid 127) är goda exempel på relevanta kriterier. I fallet med Testlab är kriteriet den unika kunskap som tillförs. Frågan om undantag bör prövas seriöst och på ett transparent sätt, t ex av konkurrensverket.

Offentlig upphandling

Kommittén föreslår (sid 134) att den upphandlande enheten staten antar riktlinjer för "intern upphandling" som bygger på upphandlingslagstiftningens principer

Energimyndighetens synpunkter:

Det finns stor risk att det uppstår gränsdragningsproblem om en tjänst ska kunna definieras till att omfattas av riktlinjer för intern upphandling eller ej. Förutom argumentet att hushålla väl med statens medel, och därmed skapa samordning och nå effektivitetsvinster mellan myndigheter, så finns också behovet av att köpa viss expertkompetens mellan myndigheter, där den kompetensen dels består av en del som går att upphandla på öppna marknaden, dels en del som är unik kompetens för statsförvaltningen. Ett exempel på detta är statistikansvariga myndigheters behov av att köpa tjänster och kunskap från SCB, samtidigt som SCB:s verksamhet innebär en kvalitetskontroll och en möjlighet att nå ut med statistiken genom SCB:s kanaler.

Andra argument är att behovet av beställarkompetens ökar inom myndigheterna om upphandlingen ska ske utanför den statliga sfären. Frågan är om det är ekonomiskt försvarbart att lägga än mer resurser på ett redan mycket komplext

område som upphandlingsområdet innebär samt att en smidig samverkan mellan myndigheter byråkratiseras..

Fristående utvärderingsfunktioner

Kommittén föreslår (sid 150) att regeringen bör utreda behovet av och förutsättningarna för att bilda fristående funktioner med uppgift att utvärdera verksamheterna inom försvars- respektive energiområdet.

Energimyndighetens synpunkter:

Det är naturligtvis viktigt för regeringen att få högkvalitativa utvärderingar av insatta medel och att det sker kvalificerade bedömningar huruvida de resultat som nås får avsedd effekt. Det är också positivt att utredningen pekar på vikten av att de redovisningar och utvärderingar som sker verkligen fyller ett behov och används, för att motivera till arbetsinsatsen.

Det kan vara en fördel med en utvärderingsfunktion som har expertkunskaper inom det område som ska utvärderas samtidigt som det finns en risk att det inom ett så begränsat område som energiområdet känner man varandra så att det utvecklas en gemenskap mellan utvärderad och utvärderare. Därför kan det ev. vara bättre om utvärderingen sker av en funktion med främst utvärderingskompetens som statskontoret.

Kommittén menar (sid 150) att det är lättare att utvärdera energi- eller försvarsområdet än kulturområdet. Energimyndigheten vill framhålla att energiområdet kan vara väl så svårt att utvärdera då insatserna är mycket långsiktiga och att när resultaten kommer mycket långt efter insatta åtgärder är det svårt att urskilja om det är åtgärderna eller andra omvärldsfaktorer som lett till resultaten.

Tillsyn

Kommittén framhåller att tillsyn är en av statens grundfunktioner, men den behöver utvecklas. En oberoende och förtroendeskapande tillsyn kräver att tillsynsmyndigheten inte har andra uppgifter som kan ge upphov till misstankar om rollkonflikter. Kommittén bedömer att det är väsentligt att skilja på tillsyn och främjande.

Förvaltningskommittén bedömer att länsstyrelsen utgör en lämplig bas för en oberoende och självständig statlig tillsyn. Det ger möjligheter att klart skilja på tillsyn och främjande. Även åtskillnad gentemot den centrala normeringen kan uppnås. Länsstyrelsen bör som tillsynsmyndighet inte ges uppdrag att aktivt främja utvecklingen inom sina tillsynsområden.

Kommittén föreslår att Statens tillsynsverksamhet bör koncentreras till länsstyrelserna. Bara sådan tillsyn som kräver högt specialiserad kompetens bör utföras av separata tillsynsmyndigheter. Varje tillsynsområde måste utredas för sig, innan en förändring genomförs. I första hand bör sådan tillsyn som redan i dag är regionalt organiserad föras till länsstyrelserna, liksom tillsyn över

verksamhet som i hög grad utförs av kommunerna. Kommittén föreslår också att länsstyrelsen får till uppdrag att utöva tillsyn över hur kommunerna följer EU:s regelverk om offentligt stöd till företag "statsstöd" och om den inre marknaden, inom ramen för ett samlat uppdrag att utöva tillsyn över hur kommunerna följer konkurrenslagstiftningen.

Energimyndighetens synpunkter

Energimyndigheten kan se fördelar med att tillsyn som har en regional aspekt förs till länsstyrelserna men det fordrar att länsstyrelsens främjandeuppdrag förs över till något annat organ. Energimyndigheten har t.ex. utifrån länsstyrelsernas relativt nya energiuppdrag fått än bättre möjlighet att verka för energifrågorna på den regionala och lokala nivån. Om länsstyrelsen får ett nytt tillsynsuppdrag är det angeläget att någon annan regional part tar över främjandeuppdraget inom energiområdet då det är värdefullt att insatserna på energiområdet anpassas till de lokala och regionala förutsättningarna.

Tillsynen över det nationella klimat- och energiområdet är ett område som bör utredas i särskild ordning.

Kompetensförsörjning

Kommittén bedömer (sid 160) att två av de viktiga frågorna för den strategiska kompetensförsörjningen i statsförvaltningen är rekrytering och kompetensutveckling av chefer samt nyrekrytering av medarbetare till myndigheterna.

Förvaltningskommittén vill här peka på betydelsen av att myndigheterna har chefsutvecklingsprogram och chefspolicy dels för att utveckla och behålla goda chefer och ledare, dels för att attrahera, rekrytera och utveckla chefer.

Kommittén föreslår (sid 160) att myndigheterna, mot bakgrund av den pågående generationsväxlingen bland de anställda, i sitt rekryteringsarbete i större utsträckning ska gå ut och möta studenter på universitet och högskolor. Myndigheterna behöver i större utsträckning skapa intresse för sin verksamhet samt erbjuda studenter praktikplats under studietiden och nyutexaminerade studenter att arbeta som aspiranter vid myndigheterna.

Energimyndighetens synpunkter

Utredningen för här en diskussion kring hur myndigheterna ska utföra sitt arbete. Med tanke på de olika förutsättningar som myndigheterna har såväl i karaktären av verksamhet som beträffande kompetensbehov för framtiden, så är detta ett ansvar för den enskilda myndigheten själv har att hantera. Det finns kompetens på respektive myndighet att bedöma på vilket sätt kompetensförsörjningen ska klaras på kortare och längre sikt, och utifrån den arbetsgivarpolitiska delegeringen måste varje myndighetschef tillsammans med sin ledning kunna avgöra hur myndigheten ska försörja verksamheten med rätt kompetens på kort och lång sikt. Därmed inte sagt att förslaget att myndigheterna i större utsträckning behöver skapa intresse bland studenter för sin verksamhet inte är intressant.

Kommittén förslår (sid 160) att regeringen bör fastställa riktlinjer för kompetensutveckling inom EU-området. Regeringskansliet bör samverka systematiskt med myndigheterna om EU-kompetensutveckling. Kompetensförsörjningen för EU-arbetet i Regeringskansliet och myndigheterna bör samordnas. Erfarenhet från EU-arbete på unionsnivå och nationellt bör premieras. Personalutbytet i förvaltningen, såväl inom som utom riket, bör förstärkas och systematiseras.

Energimyndighetens synpunkter

Samverkan om EU-kompetensutveckling och personalutbyte är positivt, och myndigheten välkomnar en tydlighet och systematik i hur dessa frågor hanteras mellan myndighet och departement, också för varje chef därigenom tydligare kan koppla kompetensutveckling på EU- eller departementsnivå till de enskilda medarbetarnas utvecklingsplaner. Ett utökat utbyte för medarbetare från regeringskansliet att delta i verksamheten ute på myndigheterna, även de som inte finns i Stockholm, vore en positiv utveckling för såväl myndigheterna som för regeringskansliet, och borde bidra till ökad effektivitet och ökat gott samarbete.

Värdegrundsarbete i statsförvaltningen

Kommitténs bedömer (2.8 sid169 ff) att finns det behov av att sammanställa den redan existerande värdegrunden i ett dokument för att föra ut arbetet med värdegrunden i organisationen och hålla den levande.

Kommitténs föreslår att det i en lag om statlig förvaltning erinras om vissa gemensamma förutsättningar för all statlig verksamhet som iakttagande av opartiskhet och saklighet samt att en gemensam värdegrund är utgångspunkt för arbetet i den statliga förvaltningen. Regeringen utformar den gemensamma värdegrunden för alla anställda i statsförvaltningen.

Energimyndighetens synpunkter

Utredningen framhåller att det finns behov av att sammanställa den redan existerande värdegrunden i ett dokument. Myndigheten välkomnar ett sådant arbete för att lyfta fram kunskap och förståelse för grundläggande värden i statsförvaltningen samt rollen som statstjänsteman. Men myndigheten ställer sig frågande inför en lag om den statliga värdegrunden. Redan idag finns detta som en del i myndighetsinstruktionen och i andra lagar, och Energimyndigheten ifrågasätter värdet av en lag, av skäl som framförts tidigare avseende lag om styrning av statsförvaltningen.

Regeringen bör ge cheferna för de statliga förvaltningsmyndigheterna i uppdrag att säkerställa att myndighetens anställda är väl förtrogna med den gemensamma värdegrunden. Den gemensamma värdegrunden bör dessutom ingå i varje nyanställd statstjänstemans introduktionsutbildning.

Regeringen ger cheferna för de statliga förvaltningsmyndigheterna i uppdrag att vid behov och som ett komplement även utforma en myndighetsanpassad värdegrund.

Åtgärder för att effektivisera och spara

Kommitténs föreslår (sid 182) att regeringen skapar ett starkare yttre tryck på myndigheternas förvaltningskostnader genom att utvidga produktivitetstrycket vid pris- och löneomräkningen av ramanslagen till att omfatta även hyror och övriga förvaltningskostnader samt ser över produktivitetstrycket för de avgiftsfinansierade förvaltningskostnaderna och ger företag rätt att utmana statlig verksamhet.

Regeringen och riksdagen beslutar om gemensamma koncentrerade administrativa lösningar.

Regeringen ökar myndigheternas möjligheter till effektiviseringar och kostnadsminskningar genom att ta bort begränsningarna av anslagssparande och anvisar anslag för längre tid än ett år.

Energimyndighetens Synpunkter

Energimyndigheten välkomnar förslag till ytterligare effektiviseringar. Men en fråga är hur en sådan kostnadsomräkning skulle utformas med tanke på att myndigheternas lokalisering i stor utsträckning också speglar hyreskostnadsnivån. Vad är styrmekanismen förutom att minska kostnaden?

Det faktum att lokalytan är för stor för 19 % av myndigheterna (sid 190) innebär inte att det finns besparingsmöjligheter för alla myndigheter. Till exempel så sitter Energimyndigheten redan idag trångt och personalökningar p.g.a. nya uppgifter kräver snarast större lokalyta detta trots att myndigheten har en utvecklad distansarbetspolicy.

Beträffande övriga förvaltningskostnader, så tar ESV sedan ett antal år fram nyckeltal för myndigheternas gemensamma OH-kostnader. Men ett stort dilemma är dels att definitionerna tolkas på olika av myndigheterna, dels att det är frivilligt att lämna dessa uppgifter. Allt färre myndigheter lämnar detta underlag till ESV och jämförelsetalen blir därför osäkra.

Att ge företag rätt att utmana kan ge en kostnadsbesparing men samtidigt innebär det att myndigheten mister kontrollen över viktiga delar och kommer att sakna egen kompetens. Dessutom måste myndigheten ha en viss egen kompetens för att följa och utvärdera den upphandlade kompetensen. Detta måste vägas in i besparingen.

Utmaningsrätten är intressant för att den kan skapa en prövning av myndighetens kostnader. Femton kommuner har infört eller håller på att införa utmaningsrätt. Men en fråga är om det finns erfarenhet av de besparingar som detta har lett till, med bibehållen kvalitet? Energimyndigheten ser en risk i att själva administrationen av och en eventuell övergång till annan utförare i sig kan vara effektivitetsminskande. Dessutom ökar kraven på tydlig beställarkompetens,

vilket också leder till att viss sakkompetens även i fortsättningen behöver finnas inom respektive myndighet. Det måste ställas mot en totalbedömning av den effektiviseringsvinst som åtgärden kan leda till. Likaså bör erfarenheter och bedömningar av effektivitetsvinster göras av framförallt de många kommuner som i flera år använt modellen för beställare/utförare-organisation. Kommittén har inte visat på några sådana beräkningar.

Myndigheten ställer sig avvisande till centrala beslut om koncerngemensamma administrativa lösningar generellt.

Förslaget kan säkert vara bra för riktigt små myndigheter, som inte har utrymme för hela befattningar för dessa uppgifter, och för riktigt stora myndigheter där stordriftsfördelar kan tas hem. Men för medelstora myndigheter bedömer Energimyndigheten att det inte skulle bli en sådan effekt att det ger någon effektiviseringsvinst. Underlag behöver ändå kvalificeras nära verksamheten, material ska skickas, kontrolleras och utvärderas, förändringar behöver vidarebefordras etc.

Införandet av e-faktura som redan beslutats, används som exempel på besparing beräknad på 4 miljarder på en femårsperiod. Då införandet skett fram till 1 juli 2008, finns ännu inte inga verifieringar att den beräkningen stämmer, varför det är tveksamt att använda det som exempel på genomförda besparingar.

Däremot bör departementen stimulera och underlätta för myndigheter att samutnyttja funktioner, t ex löneadministration, IT-drift och support, kundtjänst, för att nämna några områden. En myndighet tillhandahåller tjänsterna för en eller flera andra myndigheter. Förslaget om att sådan samverkan ska hanteras på samma sätt som upphandling på öppna marknaden, verkar i motsatt riktning (se förslag s 134 f) mot förvaltningspolitiken.

Inom vissa expertfunktioner, t ex upphandling, finns redan idag möjlighet att avropa tjänsten från VHS. Myndigheter med stora behov av t ex konsulttjänster, behöver kontinuerligt en sådan funktion inom sin myndighet och Energimyndigheten bedömer inte att det skulle vara möjligt att hämta den kompetensen utanför myndigheten vid samtliga tillfällen som den behövs.

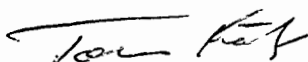
Myndigheten välkomnar att myndigheternas begränsningarna av anslagssparande tas bort och anslag anvisas för längre tid än ett år. Energimyndigheten vill framhålla de möjligheter, som en myndighet som t.ex. Energimyndigheten, där uppdraget innebär långsiktiga förändringar och där besluten avser flera år, får möjligheten att effektivisera genom att hushålla och planera över en överblickbar period.

Det är inte kostnadseffektivt att enbart planera för ett år i taget, och en flerårig verksamhets- och budgetplanering kan öka möjligheterna att uppnå en bättre planering och effekt i myndighetens uppdrag, och utnyttja anslagen bättre genom mer långsiktiga överenskommelser eller beslut, samtidigt som det kan innebära en

minskad administrativ börda såväl för externa intressenter som för myndigheten. Energimyndigheten har behov av att kunna fatta beslut som är av mer långsiktig karaktär, detta är även viktigt för externa intressenter som företag, organisationer, kommuner samt universitet och högskolor.

En övergång till t ex treårsbudget, med en fördjupad analys och bedömning vart tredje år, kan avsevärt förbättra även den ekonomiska planeringen. Regeringen är ändå fri att om så behövs, göra förändringar under pågående budgetperiod, genom indragningar, nya uppdrag, etc.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektören Tomas Kåberger. Vid den slutliga handläggningen har därutöver deltagit avdelningscheferna Anneli Eriksson, Josephine Bahr Ljungdell, Susan Linton Royen, Zofia Lublin, Andres Muld, Anne Norstedt, Birgitta Palmberger och verksjuristen Fredrik Selander samt handläggaren Gregor Bunge, den sistnämnde föredragande.

Tomas Kåberger
Gregor Bunge

